

[Justitsministeren.]

Den ærede Ordfører for de Konservative (Stein) sagde — og det glædede mig, at han sagde det —, da det her drejer sig om en afgørende Forskel mellem den grundlæggende Opfattelse i Diktaturstater og demokratiske Stater —, at ogsaa det Parti, jeg tilhørte, altid havde opereret ud fra det samme Kulturgrundlag og bredt sig ud fra den samme Moralopfattelse som andre hidtidige Partier i Danmark. Han føjede til, at dette Parti havde dog særlige Formaal, som de borgerlige Partier ikke havde. Ja, men ikke Formaal, der har nogen som helst Relation til det, det i denne Forbindelse drejer sig om, da man aldrig har haft det Formaal fra Socialdemokratiets Side, selv i den stærkeste Brydningstid, naar man fik Magten engang, at borttage fra andre Samfundsborgere de almindelige borgerlige Rettigheder eller Frihedsgoder. Det er jo netop den store Forskel, der er paa Opfattelsen i Socialdemokratiet og f. Eks. i det kommunistiske Parti eller det nationalsocialistiske Parti. Derfor kan der ikke blive Tale om, at Socialdemokratiet lige saa lidt som et radikalt Parti eller et andet demokratisk Parti nogensinde vilde tilegne sig de samme Metoder, som anvendes i Diktaturstaterne, og derfor tilbageviser jeg ganske den Sigtelse — eller skal jeg sige Insinuation — om, at Bestemmelser som disse paa nogen som helst Maade gaar ud paa at tilegne sig Metoder eller opnaa Formaal som dem, man tilstræber i Diktaturstater. Det tror man jo heller ikke paa.

Jeg forstod ikke rigtig den korte Bemærkning, som den ærede Ordfører for Det radikale Parti sluttede med, idet han sagde, at der ikke i de Citater, jeg anførte af Udtalelser af nogle udenlandske Statsmænd, var nogen Motivering for nye Straffebestemmelser her. Nej, naturligvis ikke, hvis ikke den samme Opfattelse, som muligvis har været nødvendig i de Lande — det skal jeg ikke udtale mig om, jeg kender ikke Forholdene i Rusland, i Tyskland eller i andre Diktaturstater —, og som i Udlandet har dannet Grundlag for en ny Politik, var accepteret af visse større eller mindre Grupper her i Landet, hvor Forudsætningerne er ganske anderledes, end de er i de omtalte Stater.

Rytter: Et af de Spørgsmaal, vi her drøfter, drejer sig om, hvorledes der kan straffes, naar der føres Sandhedsbevis, men Sigtelsen eller Udtalelsen er utilbørligt fornærmende. Herom udtalte jeg, at det foreliggende Forslag er for vidtgaaende. Den højtærede Minister har hævdet, at der siges ikke andet her, end der siges i den nugældende Lov. Den højtærede Minister maa indrømme, at som Forholdet er nu, kan der kun straffes med Bøde, efter det nye Forslag kan der straffes med Bøde eller med Hæfte indtil 1 Aar. Hvis ikke den højtærede Minister kan se denne Forskel, saa opgiver jeg at diskutere. Jeg havde troet, at den højtærede Minister klart og tydeligt vilde sige: Jeg har gjort mig skyldig i en Fejl.

Stein: Jeg sagde ikke noget om, at den højtærede Justitsminister tilsigtede et Diktatur. Jeg sagde, at Angreb paa Ytringsfrihed og Pressefrihed, saaledes som jeg mener der findes i det her foreliggende Forslag, meget ofte er et Skridt, der — idet det ene Skridt tager det andet — fører ind i en Udvikling, der navnlig i urolige Tider ender i Diktatur.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. P. Johansen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. af 15. April 1930.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3789; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 331).

Lovforslaget sattes til Forhandling.